

Aan de minister van Infrastructuur en Milieu,
M.H. Schultz van Haegen-Maas Geesteranus

Amsterdam 24 maart 2015

Betreft: reactie op internetconsultatie concept wetsvoorstel "wet implementatie herziening mer-richtlijn"

Geachte mevrouw Schultz van Haegen,

Wij hebben kennis genomen van het concept wetsvoorstel "wet implementatie herziening mer-richtlijn" en de bijbehorende toelichting. Gezien onze doelstelling, kortweg te omschrijven als de bescherming van de kwaliteit van de leefomgeving (waaronder milieu, natuur, cultureel erfgoed), maken wij ons zorgen over een aantal onderdelen uit uw wetsvoorstel. Wij dienen daarom de hierna volgende reactie in.

Artikel I

Dit artikel wijzigt artikel 1.11 Crisis- en herstelwet (CHW). Het voorgestelde nieuwe artikel 1.11 eerste lid is volgens Milieudefensie in strijd met richtlijn 2014/52/EU tot wijziging van richtlijn 2011/92 EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (hierna: de richtlijn). De richtlijn (artikel 5) biedt geen ruimte voor het maken van uitzonderingen ten aanzien van de verplichting tot het onderzoeken van redelijke alternatieven.

Daarnaast acht Milieudefensie deze beperking onwenselijk. De uitzondering, als bedoeld in de voorgestelde wijziging van artikel 1.11 CHW, is van toepassing wanneer in de planfase al een alternatievenonderzoek naar de locatie of het tracé heeft plaatsgevonden. Echter, het milieueffectrapport, en daarmee ook het alternatievenonderzoek, in de planfase heeft vaak een veel globaler karakter dan in de projectfase. Daarnaast is het zeer goed mogelijk dat de feitelijke situatie en de staat van het milieu significant gewijzigd is in de tijd tussen de vaststelling van het bovenliggende plan en het vervolgbesluit. Zeker omdat in het voorgestelde artikel 11.1 CHW geen limiet wordt gesteld aan de houdbaarheid van het bedoelde 'hergebruik' van het planMER.

Milieudefensie stelt voor om het huidige artikel 1.11 in zijn geheel te schrappen uit de Crisis- en herstelwet.

Artikel II

Artikel II

sub M

Ter implementatie van artikel 9 bis van de richtlijn wordt een nieuw artikel, 7.28a, ingevoegd in de Wet milieubeheer. Het nieuwe artikel 7.28a Wm is een uitwerking van het tweede deel van Artikel 9 bis van de richtlijn. Dit gedeelte van het artikel ziet op de specifieke situatie waarin de bevoegde instantie tevens de opdrachtgever is.

Het eerste deel van artikel 9 bis van de richtlijn gaat echter verder; het roept de verplichting voor lidstaten in het leven om er voor te zorgen dat "De bevoegde instantie of instanties hun uit deze richtlijn voortvloeiende taken op objectieve wijze vervullen en zich niet bevinden in een situatie die tot een belangenconflict aanleiding geeft."

Dat deze situatie ook in Nederland niet denkbeeldig is, blijkt wel uit hetgeen misging rondom de besluitvorming over de gaswinning in Groningen. Daarbij werden de belangen van veiligheid en gezondheid van omwonenden overschaduwd door de financiële belangen van het betrokken, vergunningverlenende, ministerie en de schatkist.

Milieudefensie is daarom van mening dat ook dit deel van artikel 9 bis van de richtlijn door concrete wetgeving geïmplementeerd zou moeten worden.

sub P

De laatste zinsnede van het voorgestelde artikel 7.37 lid 1 sub f : "waarvoor het bevoegd gezag monitoring noodzakelijk acht" zorgt voor onduidelijkheid. Deze zinsnede komt niet voor in artikel 8 bis van de richtlijn waar dit artikel de implementatie van is. De nu voorgestelde formulering doet vermoeden dat hier sprake is van een ruime beleidsvrijheid voor het bevoegd gezag. Monitoring moet echter voorgeschreven worden, en plaatsvinden, wanneer dit in het belang van het milieu noodzakelijk is, dit moet blijken uit (wetenschappelijk) onderzoek en als zodanig worden onderbouwd. De richtlijn laat ons inziens geen ruimte voor een brede belangenafweging.

Milieudefensie is daarom van mening dat de bovengenoemde laatste zinsnede van het voorgestelde artikel 7.37 lid 1 sub f : "waarvoor het bevoegd gezag monitoring noodzakelijk acht" geschrapt moet worden.

sub T

Milieudefensie pleit er voor dat het in alle gevallen mogelijk wordt gemaakt om, wanneer mer en passende beoordeling gelijktijdig ter inzage worden gelegd, tegen beide gelijktijdig een zienswijze in te dienen. Als dit niet gebeurt ontstaat een nodeloos ingewikkelde procedure die bovendien voor de burger haast niet meer te volgen is.

Hoogachtend,

N. Manders
directeur a.i.